

Landet. Efter de foreliggende Erklæringer fra Amsraad og Byraad maa man nærmest hælde til den Anskuelse, at den nuværende Lovgivning har virket saa nogenlunde tilfredsstillende. De fleste af de adspurgte Autoriteter tør ikke udtale sig for Lempelser, enkelte af dem udtale sig endogsaa for Skærpelser. Den Frygt for at møde Automobilet, som var til Stede, da man for 2 Aar siden behandlede samme Sag i dette høje Ting, er til Stede endnu. Jeg kender adskillige Eksempler paa her fra Sjælland, at Landboere, der før kørte ind for at gøre Indkøb i den nærmeste Købstad, nu af Frygt for at møde Automobilet gøre Indkøb ude paa Landet i Brugforeningerne og hos Høkeren. Tvinges de en enkelt Gang til at køre ind til Købstaden, gøre de hellere en lang Omvej og køre ad Biveje, fordi de ikke tør møde Automobilet. Den samme Frygt var til Stede, da vi behandlede denne Sag sidst. Naar man nu ved, hvor hensynsløst og uforsvarligt der i mange Tilfælde køres med Automobilet, og ved, hvor mange Ulykkestilfælde der foraarsages ved disse, kan man ikke undre sig over, at Frygten endnu ikke har fortaget sig. Jeg finder, at denne Frygt for at møde Automobilet er vel begrundet. Men til Trods derfor er der særligt her i Hovedstaden, i Pressen og paa Møder fremkommet ret stærke Beskyldninger mod Landboerne, fordi de ikke ville gaa med til at give Automobilet og Motorcykler frit Spillerum paa Landeveje og Biveje. Jeg hørte nu, at det ærede Medlem, som sidst talte, mente, at Grunden til denne Modstand fra Landboernes Side laa i Misundelse. En saadan Beskyldning vil jeg tilbagevise. Det er før blevet sagt, at den nuværende Modstand derimod skulde skyldes Fordom, Egoisme og Mangel paa Fremsynethed fra Landboernes Side. Det er aldeles ubegrundet. De danske Landboere have for længe siden taget baade Dampen, Elektriciteten og mange andre nyere Opfindelser op, og disse Mænd have gjort vort lille Land bekendt over store Dele af den civiliserede Verden. Naar Udlændinge komme her til Landet for at sætte sig ind i vore Forhold, for at lære, hvorledes vi leve og virke, er det ikke vor Industri, de bryde sig om at se, nej, det er vore Mejerier,

Slagterier, Højskoler, Landbrugsskoler, Gaarde, Bøndergaarde og Husmandshjem, for at se, hvorledes vi have taget de nyeste Opfindelser i Brug. Og saa vover man dog at fremsætte en saadan Beskyldning som, at det er af Fordom, Egoisme, Misundelse mod andre Samfundsklasser, at Landboerne modsætte sig denne Kørsel. Nej, det har vist sig, at Kørsel med Automobilet er farlig for andre vejfarende. Derom vidne ikke alene Erklæringer fra Amsraadene, men ogsaa fra Byraadene. Jeg skal i saa Henseende henvise til en Erklæring fra Politimesteren i Tybjerg Herred, der findes blandt de andre Erklæringer, der ledsage Lovforslaget. Det er en meget fornuftig Motivering, der der gives, og jeg vil bede ærede Medlemmer om at læse den igennem.

Hvis derimod Automobilkørselen var udviklet til at blive en Nyttekørsel, hvis det var Bryggerier, Bagerier og lignende Virksomheder, som ønskede at benytte Automobilet til Transport af deres Produkter, vilde Kørselen ganske naturligt foregaa paa en mere langsom og hensynsfuld Maade, og saa tror jeg, at hverken Bøberne eller Amsraadene vilde lægge Kørselens Hindringer i Vejen. Men endnu er den ikke bleven nogen saadan Nyttekørsel, og der er ingen Udsigt til, at den bliver det foreløbig, endnu er det kun en Sportskørsel for særlig velsituerede Folk, der ønske at køre med Jernbanefart. Det ærede Medlem var ikke tilfreds med den Hastighed af 4 Mil i Timen, som man nu maa køre med, han vilde have sat Farten endnu stærkere op; men naar man med et Køretøj møder et Automobil med en saadan Fart, gad jeg nok se de Heste, som ikke blive bange, og er en Hest først en Gang bleven bange, vide vi jo alle, at det glemmer den aldrig.

Det er saaledes anerkendt, at Faren er til Stede, og der er meget paa mange Midler til at modarbejde den, fjerne den. Af disse Midler er der nævnt som et Universalmiddel et Middel, som jeg ønsker at dvæle ganske kort ved. Det er Tilfyldning af Vejgrøfterne. Det er jo ganske rigtigt, at naar Vejgrøfterne bleve tilfyldte, kunde man ikke vælte. Men der er den Ulempe derved, at det vil blive en meget stor Bekostning at tilfylde Vejgrøfterne. Af Hen-